PIRATSKA TRILOGIJA

Running Wild

Running Wild nikada nije bio sljedbenik trendova bilo koje vrste. Njihova muzika predstavlja interpretaciju impresije nepripitomljene i prirodne snage kombinirane sa beskompromisnom moći. Dominirajući ritmovi, himnični refreni, energični gitaristički rifovi i prominentni vokali dokaz su nesmiljene žestine ovog njemačkog benda.

Running Wild čitav niz godina svog postojanja na vrlo specifičan način ostvaruje posebno prisan kontakt sa svojom publikom. Pogledamo li već samo uvodnu rečenicu na njihovoj vrlo dobro dizajniranoj web stranici, možemo zaključiti koliko im znače fanovi i sa koliko se iskrenog poštovanja odnose prema njima.

"A big hello to all Running Wild fans and all visitors of www.running-wild.de and a sincere thank you for the big faith and loyal support through all the years." Rock'n'Rolf

(Veliki pozdrav svim Running Wild fanovima i svim posjetiocima www.running-wild.de i iskrena zahvala za vjeru u nas i lojalni suport tokom svih ovih godina." Rock'n'Rolf) Running Wild može biti ponosan na to koliko je fanova zajedničkim snagama podupiralo njihovu iskrenu muziku, njihov rad i njihove stavove. Njihova autentičnost plod je izravne upotrebe pravih instrumenata, bez eksperimentiranja sa synthesizerima ili bilo kakvim play-back metodama. Svojim tekstovima najviše dodiruju ratnu tematiku i borbu za novac. Nadalje, bave se i problemom svrhe postojanja outsidera u našem društvu.

Sve je počelo 1976. godine kada je u Hamburgu osnovan bend **Granite Heart** pod vodstvom Rolfa Kaspareka zvanog Rock'n'Rolf. Granite Heart imao je početnu postavu: Rock'n'Rolf (vodeći vokali, gitara), Uwe Bending (gitara), Michael Hoffmann (bubnjevi) i Jorg Schwarz (bas), kojeg je ubrzo zamijenio Carsten David.

Tokom **1979.** godine band je promijenio ime u **Running Wild** i **1981.** izdali su prvi demo materijal.

Running Wild iznenadili su fanove i medije u Hamburgu svojim stilom interpretacije metala i svojim specifičnim imageom i sve je to rezultiralo objavljivanjem njihovih pjesama "Iron Heads" i "Bones to Ashes" **na Death Metal kompilaciji koju je objavio Noise 1984. godine. Njihov debi** "Gates to Purgatory" **objavljen je** 1984. **godine za istu diskografsku kuću i u prva tri mjeseca prodano je čak 20 000 kopija. Ovaj se album vrlo brzo popeo na vodeća mjesta njemačkih top lista.**

Sa drugim albumom upečatljivog naslova **"Branded and exiled"** objavljenim 1985. Running wild postao je najpopularnija metalna atrakcija u Njemačkoj. Iste godine svirali su sa Sinnerom. Ubrzo nakon toga gitarist Preacher zamijenjen je Majk Motijem. U međuvremenu utvrdili su svoj tipičan stil. Godinu dana nakon ovih hektičnih zbivanja, brzo se proširila vijest: "Running Wild ide na "Theatre of pain" turneju sa američkim superzvijezdama Motley Crue."

1987. godine objavljen je album **"Under Jolly Roger"** i band lansira svoj novi bizarni piratski image. Istovremeno došlo je i do dodatnih promjena u postavi i bubnjar Hasche i basist Stephan napuštaju brod. Zamijenili su ih Stefan Schwarzmann i Jens Becker. Nakon toga "digli su sidro i otplovili" na prvu evropsku turneju koja je započela u Budimpešti, gdje su odsvirali legendarni koncert ispred pet tisuća fanova. Materijali snimljeni na turneji objavljeni su kao live album **"Ready for boarding"**, godinu dana nakon povratka iz Europe. Internacionalne kritike bile su vrlo pozitivne.

Krajem **1988.** godine izlazi četvrti album **"Port Royal"** i prodan je u preko 50 000 kopija. Do tada Running Wild je već pridobio velik broj lojalnih fanova i nepobitno postao poznato ime na heavy metal tržištu. Bez obzira na uspjeh, Stefan napušta band i pridružuje se U.D.O.-u, predajući palice Ianu Finlayu.

1989. godina bila je vrlo plodna i nakon izdavanja albuma **"Death of Glory"**, uslijedio je i maksi singl **"Bad to the bone".**

Death or Glory **turneja održana 1990. godine završila je nevjerojatno uspješnim saldom: gotovo svi koncerti u potpunosti su rasprodani. Ponovo slijede sada već česte promjene u postavi: Ian Finlay odlazi i pojavljuje se Jorg Michael kao privremeni bubnjar. Axel Morgan zamijenio je Majka Motia.**

1991. godine Rock'n'Rolf i njegova posada pripremili su novi udar: maksi singl **"Little big horn"** lansiran je na tržište, nakon njega uslijedio je **"Blazon stone"** i ubrzo nakon njega i **"Best of"** kompilacija **"The first years of Piracy"**. Vrlo uspješna turneja sa Ravenom i Crossroads nepobitno potvrđuje vodeći status Running Wilda.

Slijedeći studijski album **"Pile of Skulls"** objavljen je **1992.** godine i specifičan je po tome što se bavi tematikom korupcije. Ujedno se na ovom albumu predstavlja novi basist Thomas Smuszynsky. No osim njega, bio je tu i Stefan Schwarzmann koji se ponovo pridružio posadi. Slijedeće godine **Pile of Skulls** turneja popraćena je izvrsnim medijskim kritikama, pogotovo zbog monumentalne scenografije stage-a i devastirajuće pirotehnike.

1994. godine singl **"The Privateer"** bio je bombastična prethodnica izvrsnog albuma **"Black Hand Inn"**.. Na tom se albumu pojavljuje novi gitaristički čarobnjak Thilo Hermann (poznat kao bivši član benda Risk).

Krajem listopada **1995.** godine objavljen je album **"The Masquerade"** i višegodišnji uspjeh Running Wild-a više ništa ne može uzdrmati. Na popratnoj

turneji održanoj **1996.** band je proslavio dvadestu godišnjicu plovidbe po divljim morima Metala i pošao na sada već zasluženi odmor.

Nakon kreativnog odmora i uz identičnu postavu objavili su album **"The Rivalry"**, **1998.** godine. Bio je to ujedno prvi album objavljen za diskografsku kuću GUN. Album je puno kompaktniji i melodičniji u odnosu na sve prijašnje materijale, temeljen na oštrom glasu Rolfa Kaspareka i nevjerojatno moćnoj gitarističkoj performansi Kaspareka i Hermanna. Nažalost Jorg Michael napustio je band u proljeće čak prije nego je počela promotivna turneja sa Stratovariousom. Upražnjeno mjesto popunio je Chris Efthimiadis (poznatiji kao član banda Rage) i nadasve uspješno demonstrirao svoje bogato muzičko znanje i vještinu, savršeno se uklopivši u postavu.

1999. godine NOISE je objavio remasterirane verzije **"Death of glory", "Blazon Stone", "Pile of skulls", "Black hand inn" i "Masquerade".** Svaki od tih albuma sadrži i bonus-trackove.

I na samom početku novog tisućljeća, Running Wild iznenadio nas je novim albumom, jedanaestim u njihovoj karijeri simboličnog naslova **"Victory"**, koji zajedno sa **"Masquerade"** i **"The Rivalry"** u Rock'n'Rolfovoj viziji čine trilogiju.

Ovaj je album po mnogočemu drugačiji od prethodnih albuma. Čak i na naslovnici više nije crtež nego fotografija: zastava sa Running Wild simbolom uz simbol sunca koji nam je već poznat sa albuma The Rivalry. Uz Rolfa, gitaristu Thile Hermanna i basistu Thomasa Smuszynskog, na bubnjevima se pojavio Angelo Sasso, koji ipak neće ostati dio tima na turneji. Umjesto njega, posao će ponovo obaviti Chris Efthimiadis.

Bit će to još jedna očaravajuća, pobjednička piratska turneja. No, ne moramo to posebno naglašavati jer lojalni fanovi već odavno znaju da ih Running Wild ne može i neće razočarati.

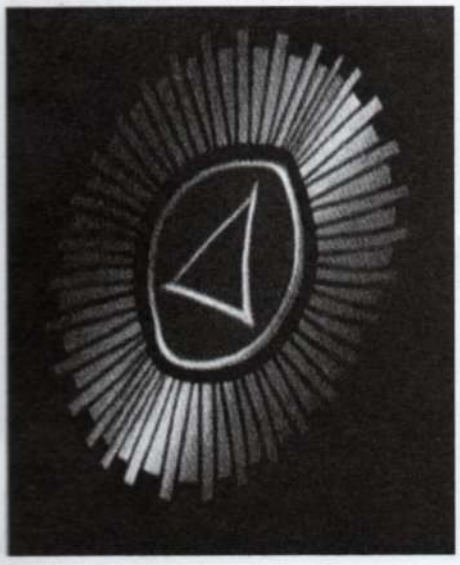

Sudeći prema tvom detaljnom opisu novog albuma, nije teško zaključiti da si veoma ponosan na njega.

Apsolutno. Kao prvo, smatram da je produkcija odlična i da smo u tom pogledu dosegnuli najviši mogući nivo. Sve zvuči kristalno čisto, stoga jasno možeš čuti svaki instrument. Bio je to prilično težak posao koji je zahtijevao mnogo rada i truda; srećom isplatilo se. Druga važna činjenica je da "Victory" predstavlja kolekciju veoma kvalitetnih i jakih pjesama. S druge strane, mislim da je album više relaksirajući, nešto više groovy. I naravno, veoma sam ponosan što smo po prvi put na nekom od naših albuma napravili obradu i to pjesmu benda koji ne pripada heavy metal sceni.

Da, to je «Revolution» od Beatlesa, zar ne?

Točno, to je pjesma od Beatlesa, a ja sam doista izuzetno ponosan što naša interpretacija jedne takve pjesme savršeno odgovara RW stilu.

Slažem se. U slučaju da nisam čuo izvornu verziju i ja bih doista pomislio da je to vaša pjesma. Međutim, prije bih očekivao obradu recimo Judas Priesta i stvari «Running Wild»...

Ne, tada se naša verzija ne bi pretjerano razlikovala od originala što ne bi imalo nikakvog smisla. Judas Priest je heavy metal band...u redu, njihov je stil prilično drugačiji od našeg, ali kada metal band obradi neku pjesmu od drugog metal banda, tada se najveća razlika očituje u vokalnoj izvedbi. Zbog toga smo mi izabrali stvar koja je žanrovski potpuno drugačijeg usmjerenja i odsvirali je tako da zvuči kao heavy metal pjesma, pogotovo u stilu. Smatram da je zvuk Running Wilda prilično poseban i zbog toga nam je trebalo mnogo vremena da pjesmu prilagodimo stilu i istovremeno zadržimo izvornu strukturu.

Bi li želio izdvojiti još koju pjesmu koja ti po nečemu predstavlja vrhunac samog albuma?

To je doista teško reći, pogotovo kada si album pisao toliko dugo. Međutim, vrhunac ovog albuma ipak predstavlja naslovna stvar - «Victory».. Ona je posljednja na albumu i finale je ove trilogije.

Maloprije si spomenuo trilogiju. Dakle, vaša zadnja tri albuma «Masquerade», «The Rivalry» i sada «Victory» su, koliko sam ja shvatio, neka vrsta konceptualnih albuma koje povezuje jedino zajednička tema, tj. borba sila tame i svjetla?

Otprilike. Pobjeda (victory) je glavna tema novog albuma, ali tekstovi nisu toliko bliski da bi on bio potpuno konceptualan. Znaš, mi uopće nismo namjeravali stvoriti ovu vrstu trilogije, međutim kada smo počeli pisati nove tekstove, primjetio sam određenu povezanost s «Masquerade» i «The Rivalry». Ako pogledaš «Masquerade», primjetit ćeš da je tamo tema razotkrivanje zla kada maska pada s njegovog lica. «The Rivalry» je album koji doista opisuje borbu sila koje si ti već spomenuo. A ime novog albuma dovoljno govori samo za sebe. Ako pažljivo pogledaš naslovnicu, nema nikakve dvojbe o tome tko pobjeđuje. Za razliku od «The Rivalry» gdje se vijore obje zastave, ovdje je ostala samo pobjednička – zastava sila svjetla.

Da. I to je za mene predstavljalo malo iznenađenje pogotovo kada se sjetim početka vaše karijere i «Gates To Purgatory» albuma koji je bio blisko povezan sa Sotonizmom.

Ne, ne, ne...taj naš prvi album bio je potpuno krivo protumačen. Došlo je do nesporazuma zbog kojega smo kasnije i najviše promijenili način pisanja tekstova. Oni nisu imali nikakvo religiozno značenje, više su to bili simboli kojima smo opisivali politiku. Sotona nikada nije bio Sotona s religijskog stajališta... ljudi to nikada nisu razumjeli, tako da nam je na početku karijere bila zalijepljena etiketa «black metal», što je naravno potpuno netočno. Kada smo primijetili da nas svi krivo shvaćaju, potpuno smo odbacili sve simbole koji bi nas ponovo povezali sa Sotonizmom.

Vratimo se ponovo onome aktualnom. Važno bi bilo napomenuti da Running Wild ima novog bubnjara, Chrisa Efthimiadisa, koji ipak nije sudjelovao u snimanju «Victory» albuma. Možeš li nam nešto više reći o tome?

Točno. Chris je naš novi član, ali kao što si već primijetio, bubnjeve na «Victory» je odsvirao moj prijatelj Angelo Sasso. Inače, ovo ime mu je samo pseudonim, a možda si već čuo da on nije stvarna ličnost, što nije istina *(prema nekim glasinama, bubanj na «Victory» je zapravo ritam mašina, dok je ime Angelo Sasso Rolf jednostavno izmislio – op.a.).* Međutim, od prvog trenutka bilo je jasno da on neće svirati u živo.

Zašto?

Zato što on nema nikakve veze s heavy metal scenom, a uostalom ne želi svirati na koncertima.

Moram priznati da je za nekoga tko nije metal glazbenik odlično odradio svoj posao!

Pa, ako si dobar bubnjar, bez problema možeš otići u nekakve druge glazbene vode...

To nije slučaj s Chrisom koji je došao iz, stilski gledano, prilično sličnog banda?

Točno. Kada je bilo jasno da je on napustio Rage, ja sam ga odmah pozvao u

band jer je Chris s nama već sudjelovao u «The Rivalry» turneji. To je bila odlična prilika s obzirom na to da se Chris perfektno uklapa u Running Wild i to ne samo kao muzičar. Dobri smo prijatelji već dugi niz godina.

Jedna od zanimljivosti vezanih za «Victory» je i datum izlaska albuma. Naime, on je vjerojatno prvi metal album koji je objavljen u ovoj godini. Je li to slučajno?

Pa, postojao je razlog zašto ga je izdavačka kuća željela objaviti u prvoj polovici siječnja. Album je davno prije toga bio gotov i mogli smo ga izdati oko Božića. Međutim, u to doba svake godine tržište je doslovno pretrpano novim diskovima. Mi smo htjeli izbjeći tu gužvu. Uostalom, na ovaj način «Victory» je postao prvi album u ovoj godini, u novom mileniju. Ne trebam posebno naglašavati da smo zbog toga privukli i veću pažnju medija.

Ti isti mediji često i nisu pretjerano skloni tvom bandu, zar ne?

To je točno. Ali, mnogo je ljudi i iz svijeta filma koji smatraju da ne postoji loša promocija. Bitno je jedino da ti ime bude ispravno ispisano. Ako netko napiše nešto o tebi, to je sasvim dovoljno.

Zanima me kakav je tvoj stav prema onim poznatim kritikama o tome kako Running Wild nije u stanju snimiti album koji bi se imalo razlikovao od prethodnih.

Da, mnogo sam puta čuo takve komentare. Sjećam se da mi je jedan tip nedavno rekao kako je od «Gates To Purgatory» ovo jedanaesti album za redom koji zvuči potpuno isto. To uopće ne razumijem...Dovoljno je usporediti naš prvi album i «Victory». Ako se pojavi netko tko smatra da su ti albumi isti, taj je običan idiot - jer to nije istina...Sigurno je da je Running Wild zadržao svoj prepoznatljiv stil i poseban *feeling* za pisanje pjesama jer ipak sam ja autor većine napisanog materijala. Međutim, godine donose nekakve promjene i sigurno je da se to mora odraziti i na moje pjesme. Kao što sam već rekao, ako prvi album...ne, bolje uzmi «Port Royal» i usporedi ga s «Victory». Vidjet ćeš da oni nemaju nikakvih sličnosti, tj. da su to sasvim različiti albumi.

Znam da je to u neku ruku glupo pitanje, ali bi li mi mogao reći koji je album tebi osobno najbolji?

Kada bih sada odabrao bilo koji od starijih albuma, dakle ne ovaj novi, to bi značilo da sam napravio nešto loše. Ali ako izdvojimo «Victory», onda bi to za mene bio «The Rivalry». Koji bi ti izabrao?

«Branded And Exiled» ili «Port Royal».

Eto vidiš, svatko ima svog osobnog favorita jer glazba na svakoga djeluje drugačije, svatko ju doživljava na svoj način.

S druge strane smatram da bi to vama trebalo predstavljati veliku pohvalu, jer znači da u dugoj karijeri još niste napravili krivi korak.

Dobro, ipak bih danas neke stvari promijenio, kao npr. produkciju na «Death Or Glory».

«Death Or Glory»?! Nije li to ipak komercijalno vaš najveći doseg?

Ne, nije, «Blazon Stone» prodao se u 80 000 primjeraka više od «Death Or Glory».

U redu, znam da je naše vrijeme polako "iscurilo". Za kraj bih te još molio za jednu prognozu, tj. što ti misliš, kakva bi trebala biti budućnost kako heavy metala uopće tako i Running Wilda?

Kao što sam već nekoliko puta naglasio, Running Wild je zadržao svoj prepoznatljiv stil, ne samo u muzici nego i u imageu, našim ponašanjem na stageu. Kada se vratim malo u prošlost i usporedim sve što smo do sada napravili, vidljiv je razvoj banda u svakom pogledu. Metal je imao svojih uspona i padova, Running Wild nije. Mi smo već dugo prisutni na ovoj sceni i status nam se uopće nije promijenio. Smatram da je to zasluga zadržavanja stila tako da naša muzika podrazumijeva određenu lojalnost i iskrenost prema nama...

...i fanovima?

Naravno, ali najprije moraš biti iskren prema sebi. Ako svoju muziku ne osjećaš na pravi način, publika to uvijek prva primijeti.

Ivana Hranjec / Igor Horvat

DISKOGRAFIJA:

Gates To Purgatory
(Noise, 1984.)
Branded And Exiled
(Noise, 1985.)
Under Jolly Roger
(Noise, 1987.)
Ready For Boarding
(Noise, 1988.)
Port Royal
(Noise, 1988.)
Death Or Glory
(Noise, 1989.)
Blazon Stone
(Noise, 1991.)
Pile Of Skulls
(Noise, 1992.)
Black Hand Inn
(Noise, 1994.)
Masquerade
(Noise, 1995.)
The Rivalry
(GUN, 1998.)
Victory
(GUN, 2000.)

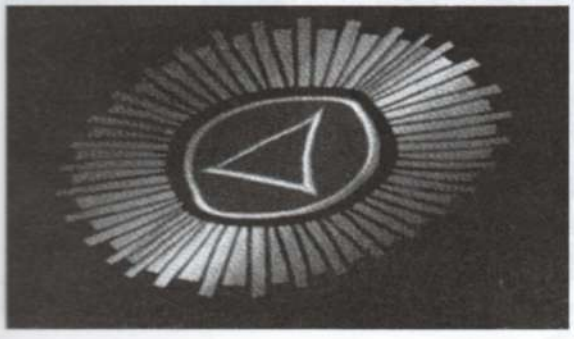

Fall of Dorkas
"U usporedbi s onim ato smo do sada radili, ovo je neobičan uvod. Počinje neočekivano, ali ima osobit muzički karakter. Tekst se odnosi na pad đavola (aka Dorkas) koji je započeo rat između svjetla i tame."

When time runs out
"Ova je stvar malo komercijalnija. Zapravo naslov sve govori: kada dođe trenutak da svatko razmisli o onome što je učinio u životu, tada dolazi vrijeme za podmirivanje računa."

Timeriders
"Judas-Priestovska pjesma, čija se tematika bavi NLO-ima. Timeriders su ljudi koji vjeruju da su proživjeli neobjašnjive nestanke vremenskih intervala koji su vezani sa navedenim fenomenom."

Into the fire
"Pjesma srednjeg tempa koja se bazira na jednom rifu. Tekst govori o Konačnoj Presudi (Final Judgement): neki će gorjeti u vječnoj vatri, neki će biti pošteđeni."

Revolution
Pjesma legendarne grupe The Beatles koja me impresionirala kad sam bio mlad. Godinama sam je pokušavao snimiti. Promijenili smo pitch level i aranžman je kreiran za Running Wild. Mogu zamisliti i da se Revolution nađe na listi pjesama koje stalno sviramo na koncertima."

The final waltz
"To je uvod u slijedeću pjesmu Tsar; posljednja pjesma prije propasti. Ovu je stvar napisao Thilo i ujedno odsvirao i sve gitare."

Tsar
"Ovo je priča o posljednjoj ruskoj carskoj obitelji koja je smaknuta 1918. Ne zanima nas toliko politički aspekt ove priče, koliko osobna obiteljska tragedija. Zanimljiv i potresan događaj svjetskih razmjera koji spada među kompleksnije pjesme Running Wilda, kao ato su William Kidd ili Genesis. Logično, Tsar sadrži i neke muzičke motive tipične za rusku narodnu muziku. Outro sa pogrebnim zvonima i crkvenim orguljama predstavlja neku vrstu sprovoda."

The Hussar
"Anti-ratna pjesma koja opisuje osjećaje koji se pojavljuju kod ljudi koji idu u rat: strah, ludilo, psihička trauma. Ideju za tekst dobio sam kad sam slušao melodiju; naime zvuči kao konjanik koji galopira u bitku, kao Hussar."

The guardian
"Radi se o čuvaru koji nadgleda sile svjetla i tame. Čuvar je započeo rat između sila i unaprijed predvidio ishod. Marširajući staccato finale sa twin solom na kraju simbolizira završnicu. Ovo je poprilično posebna pjesma u odnosu na standardni Running Wildov stil."

Return to the gods
"Vrlo žestok tempo i kompleksna pjesma koju je napisao Thilo. Sadrži neobičnu sredinu i to joj daje jedan specifičan dodatni "sloj". Smiješno je to ato smo obadvojica u glavi imali isti naslov za ovu pjesmu. Tekst govori o povratku starih bogova koji regeneriraju svoju moć s namjerom da utječu na sudbinu."

Silent killer
"Rock'n'Rolfova pjesma. Snažna. Harmonična. Priča na kojoj se temelji ova pjesma pisana je u stilu Dosjea X. Na mene je utjecala knjiga H.G.Wellsa "The time machine" koja govori o nedužnim ljudima koji su bili robovi i stalno nestajali bez traga, no nitko nije saznao gdje su bili i zašto su odvođeni. Svake godine ljudi nestaju i više se nikada ne pojavljuju. I to je činjenica koja bi nas trebala natjerati da razmislimo o istinitosti našeg potpuno kontroliranog svijeta."

Victory
"Tipična himna Running Wilda, čiji se aranžman ipak razlikuje od prethodnih pjesama slične izvedbe. Tema je pobjeda svjetla nad tamom, a to je očito i u mnogim segmentima naših svakodnevnih života kao i u mnogim političkim sferama."